

OKRESNÁ PROKURATÚRA LUČENEC
F. Lehára 12, 984 80 Lučenec 1

Číslo: 3 Pv 191/17/6606-16
EEČ: 2-47-58-2019

Lučenec 29.07.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Lučenec

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v snahe získať neoprávnený finančný prospech, dňa 12.09.2006 v Poltári požiadala o úver a zároveň uzatvorila prostredníctvom mandátára v spoločnosti XXXXX, s.r.o so sídlom Bratislava, Mliekárenska 10, v súčasnosti právny nástupca spoločnosti XXXXX, s.r.o., Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXX na meno svojho otca, XXXXX, nar. XXXXX, bytom XXXXX, okres Poltár, kde všetky doklady súvisiace s poskytnutím úveru podpísala jeho menom a tiež ku Žiadosti/zmluve o revolvingovom úvere použila jeho osobné údaje a to OP na meno XXXXX, VP na meno XXXXX, Preukaz poistenca VŠZP na meno XXXXX a rozhodnutie zo Sociálnej poisťovne o poberaní starobného dôchodku tiež na meno XXXXX a to bez jeho vedomia a súhlasu, na základe čoho bol XXXXX poskytnutý revolvingový úver vo výške 50.004,-Sk (1.659,83 €) s dĺžkou splácania na 36 mesiacov v mesačných splátkach vo výške 1.389,-Sk (46,11 €), kde poskytnutý úver vo výške 25.002,-Sk (829,91€) bol veriteľom poukázaný na jej osobný účet vo VÚB banke, a.s. a to na základe súhlasu, ktorý v mene svojho otca napísala a podpísala, finančné prostriedky poskytnutého úveru použila vo vlastný prospech, splátky úveru riadne nespláca, čím spoločnosti XXXXX, so sídlom Bratislava, Mliekárenska 10 spôsobila škodu vo výške 50.004,-Sk (1.659,83 €).

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Lučenec (ďalej len „vyšetrovateľka PZ“) bolo dňa 27.11.2008 uznesením sp. zn. ČVS:ORP-1131/OEK-LC-2008 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vzhľadom k tomu, že bolo zistené, že obvinená je trestne stíhaná aj v iných trestných veciach, bolo uznesením zo dňa 18.12.2008 rozhodnuté o spojení vecí evidovaných pod ČVS:ORP-1131/OEK-LC-2008, ČVS:ORP-709/OEK-LC-2008 a ČVS:ORP-1121/OVK-LC-2008, pričom vec bola naďalej evidovaná pod ČVS:ORP-1131/OEK-LC-2008. K tomuto konaniu bola dňa 16.09.2010 pripojená vec obvinenej XXXXX evidovaná pod ČVS:ORP-607/OEK-LC-2009. V tomto konaní bola vypočutá obvinená, poškodený, ako aj svedok XXXXX, bolo však potrebné vypočuť svedka Evu Ebergényiovú, ktorá s obvinenou uzatvárala zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 12.09.2006. Túto však nebolo možné vypočuť, nakoľko bolo po nej vyhlásené celoštátne pátranie a bol na ňu vydaný príkaz na zatknutie. Z uvedeného dôvodu bola vec týkajúca sa skutku zo dňa 12.09.2006 postupom podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku (per analogiam) dňa 28.09.2010 vylúčená na samostatné konanie a naďalej vedená pod ČVS:ORP-870/OEK-LC-2010.

Pre skutky z dní 03.09.2006, 15.03.2007 a 10.11.2008-12.11.2008 bolo vyšetrovanie vedené pod ČVS:ORP-1131/OEK-LC-2008 ukončené návrhom na podanie obžaloby, pričom XXXXX bola v rámci konania o dohode o vine a treste XXXXX súdu Lučenec sp. zn. 3T/73/2001 zo dňa 21.04.2011, právoplatným dňa 21.04.2011 uznaná za vinnú zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody podmienene na 8 mesiacov so skúšobnou dobou na 18 mesiacov. Súd ju súčasne zaviazal nahradiť poškodenému spôsobenú škodu. Obvinená sa osvedčila dňa 05.02.2013 a hľadá sa na ňu, ako keby odsúdená nebola.

Uznesením zo dňa 29.09.2010 bolo trestné stíhanie obvinenej XXXXX vedené pod ČVS:ORP-870/OEK-LC-2010 podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku prerušené pre neprítomnosť svedka, XXXXX.

Vyšetrovateľka PZ v priebehu vyšetrovania vypočula obvinenú XXXXX, za poškodeného, spoločnosť XXXXX, s.r.o. vypočula XXXXX a vypočula svedka XXXXX. Ďalej zabezpečila zmluvu o úvere č. XXXXX z 12.09.2006 a s touto súvisiace listiny, splátkový kalendár, pokus o zmier, žalobu, rozhodcovský rozsudok, odpis z RT obvinenej, ako aj XXXXX súdu Lučenec sp. zn. 3T/73/2001 zo dňa 21.04.2011.

Obvinená sa ku skutku, ktorý sa jej kládol za vinu priznala a tento oľutovala. Počas vyšetrovania spolupracovala a svoje konanie oľutovala.

Splnomocnenec poškodeného XXXXX si uplatnil náhradu škody vo výške 2.482,26€.

Svedok XXXXX k veci uviedol, že žiadnu úverovú zmluvu nepodpísal, ani nikoho nesplnomocnil na jej uzatvorenie. Jeho dcéra XXXXX túto zmluvu uzavrela bez jeho vedomia a na jeho meno, pričom peniaze si zrejme ponechala

Z úverovej zmluvy č. XXXXX z 12.09.2006 vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie finančného úveru vo výške 50.004,-Sk (1.659,83€). Zmluva bola uzatvorená na meno XXXXX a všetky potrebné doklady boli na toto meno. Zmluvu s dlžníkom uzatvárala XXXXX v mene spoločnosti XXXXX, s.r.o. (predtým PROFIREAL SLOVAKIA, spol. s r.o.).

Prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu.

Spoločný základ podvodných konaní spočíva v „omyle“ inej osoby (osoby odlišnej od páchatel'a). Omyl ako rozpor predstavy so skutočnosťou v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú „kvalitu“ (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu **má povinnosť** (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklosti) **preskúmať tvrdenia** iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za „uvádzanie do omylu“ v zmysle skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu a je potrebné brať do úvahy aj tzv. **održanie obvyklej miery opatrnosti** osoby, ktorá je uvádzaná do omylu alebo ktorej omyl chce páchatel' využiť (bližšie viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo V 21/2013 z 4. februára 2014).

Pri posudzovaní otázky, či páchatel' naplnil znaky príslušného trestného činu, je nutné vziať do úvahy aj prípadnú existenciu súkromnoprávneho vzťahu, v ktorom ako účastníci vystupovali páchatel' a poškodený a ktorý má význam pre konkrétnu trestnú vec. Pokiaľ ide o súkromnoprávny vzťah, je potrebné totiž trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov dbali predovšetkým samotní účastníci takéhoto vzťahu. Od týchto účastníkov je nutné požadovať, aby postupovali obozretne a aby dodržali aspoň elementárne zásady opatrnosti, obzvlášť ak sú pre to ľahko dosiahnuteľné prostriedky. V danom prípade však nemožno hovoriť o akejkolvek opatrnosti. Je zřejmé, že poškodená spoločnosť zastúpená mandatórom spoločnosti uzavrela s obvinenou zmluvu, ktorá dokonca neznela na jej meno a to bez toho, že by obvinená predložila aspoň nejaké potvrdenie preukazujúce oprávnenie zastupovať osobu uvedenú v žiadosti o úver, v tomto prípade XXXXX.

Za situácie, keď poškodený sám svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa mohol ľahko vyvarovať, pristúpil k neistej finančnej dispozícii a vynaložil finančné

prostriedky, potom sa s dôsledkami tejto neistoty musí vysporiadať taktiež sám, a to za použitia prostriedkov súkromného práva. Z hľadiska princípov, na ktorých je založený demokratický štát je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov.

Trestné právo je prostriedkom *ultima ratio* (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo sa podľa právnej teórie, ako aj súdnej praxe chápe aj ako zásada pomocnej úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity), podľa ktorej má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti (prostriedky ostatných právnych odvetví) nie sú dostatočné. Prostriedkom *ultima ratio* musia byť v oblasti aplikácie a interpretácie trestného práva akcentované právne princípy, ktoré primárne súvisia s posudzovaním trestnosti činu. Nemožno poskytnúť ochranu trestnoprávnymi prostriedkami tomu, kto sám vôbec nedbá o ochranu svojich práv a nevykoná aspoň minimálne opatrenia k tomu, aby nedošlo k podvodnému konaniu zo strany iného subjektu.

Okrem uvedeného je potrebné poukázať na skutočnosť, že za ďalšie skutky bola obvinená XXXXX uznaná vinnou a bol jej uložený trest, ktorý vykonala, pričom sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená. Trestné stíhanie je do dnešných dní vedené len pre neprítomnosť svedka, XXXXX pričom ho možno v zmysle ustálenej judikatúry považovať za neprímerane dlhé. V danej veci je potrebné poukázať na ustanovenie článku 6, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podľa ktorého má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach, alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného stíhania proti nemu. Poukazujem tiež na ustanovenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ako aj na ustanovenie § 2 ods. 7 Trestného poriadku, podľa ktorého každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom účelom trestného stíhania je, ako to vyplýva z ustanovenia § 1 Trestného poriadku upravujúceho jeho predmet, upraviť postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb. Vzhľadom k tomu, že od spáchania skutku uplynulo takmer 13 rokov, nemožno túto dobu bez ohľadu na akékoľvek okolnosti považovať za primeranú, pričom aj v prípade, že by došlo k potrestaniu páchatel'a, výchovné a odstrašujúce účinky trestu by v tomto prípade boli absolútne vymiznuté a účel trestu, ako ho predpokladá Trestný zákon by bezpochyby nebol dosiahnutý.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam som dospela k záveru, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu v zmysle § 222 ods. 1 Tr. zák. a ani iného trestného činu

uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a to práve z vyššie uvedených dôvodov, okrem toho je trestné stíhanie vedené neprimerane dlho. Poškodená spoločnosť má právo sa domáhať náhrady spôsobenej škody, avšak len prostriedkami súkromnoprávnej ochrany, teda v rámci občianskeho súdneho konania.

Preto som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Michaela Tabaková
prokurátorka